

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/230/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114222163
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7114222163.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Adriany Murínovej, vo veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, proti žalovaným 1) P. T., B.. XX.X.XXXX, W., T. X H. X) P. T., B.. XX.X.XXXX, W.N., T. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 343 828 (ďalej len združenie), zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Košice, Urbánkova 6, o zaplatenie 2 650,58 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 15C/256/2014-80 z 15.12.2015 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v jeho 4. výroku.
Stranám sporu a združeniu nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že konanie zastavuje, žalobcovi vracia zaplatený súdny poplatok vo výške 152,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. v lehote 30 dní po doručení právoplatného uznesenia, že žalobca nemá právo náhradu trov konania, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení rozhodnutia o.i., k trovám konania uviedol, že o nich rozhodol podľa § 146 ods.2 O.s.p. (jeho znenie citoval) a uzavrel, že žalobca nepreukázal, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných v 1. a 2. rade, a teda z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, preto nemá právo na náhradu trov konania. O trovách žalovaných v 1. a 2. rade nerozhodoval z dôvodu absencie takéhoto návrhu. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, jeho úspech v konaní sa spravuje úspechom účastníka, na ktorého strane do konania vstúpil. V prípade vzniknutých trov právneho zastúpenia posudzuje ich účelnosť, ktoré musia sledovať procesné presadzovanie nároku alebo procesnú ochranu proti tvrdenému nároku. V danom prípade udelenie plnomocenstva advokátke bolo všeobecným úkonom formálnym a paušálnym (bez znalosti sporu). Blanketárny vstup vedľajšieho účastníka nemožno považovať za úkon z hľadiska trov konania účelný na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaných v 1. a 2. rade. Za takejto situácie trovy konania uplatnené v konaní vedľajším účastníkom nemožno považovať za účelné, pretože v danom prípade nemožno prijať záver, že právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka vykonala úkony nevyhnutné pre úspech veci, t.j. že poskytla právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Vzhľadom na uvedené vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

3.Uznesenie napadlo včas podaným odvolaním združenie vo výroku, ktorým súd rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva, ktoré odôvodňuje nasledovne: Poukázal na to, že súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 146 ods.2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. On (vedľajší účastník) elektronickým podaním z 29.6.2015, potom ako vstúpil do konania na strane žalovaného spotrebiteľa 17.10.2014, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich, kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku premlčania voči nároku uplatnenému žalobcom. V danom prípade sa jedná jednoznačne

o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou a k nej pripojených zmluvných ustanovení na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Citujúc znenie § 93 ods.2, § 79 ods.4 O.s.p. konštatoval, že žalobca so žalovaným uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č.: 8000060645 z 23.5.2007 (ďalej iba „zmluva“). Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 120 024,-Sk (3 984,07 €). Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 3 334,-Sk (110,67 €). Žalovaný splátky nespĺcal v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Z uvedeného dôvodu žalobca zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení s tým, že žalovaný bol povinný uhradiť splátky vo výške 2 871,93 € 17.9.2008, čím sa stal splatným celý dlh. Pôvodný žalobca uplatnil predmetnú pohľadávku žalobou doručenu súdu až 9.4.2014. V zmysle § 101 O. z. vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobcom uplatnené právo, ako vyplýva zo skutočností uvedených v žalobe uplatnil žalobca žalobou doručenu súdu 9.4.2014 t.j. až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula 18.9.2011. Vyššie uvedené a citované stanovisko, bolo prvostupňovým súdom doručené právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý následne podaním zo 4.12.2015 zobral žalobca prostredníctvom právneho zástupcu návrh na začatie konania späť a to pred prvým pojednávaním a súd konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu zastavil v súlade s § 96 ods.1 O.s.p.. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu. K jeho oprávneniu vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukázal v tejto súvislosti na uznesenie KS v Trenčíne č.k. 19Co/307/2012 zo 12.2.2014, kde súd konštatuje s poukazaním na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 25Cdo/539/2008 z 19.2.2009 a č.k. 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len procesnom práve. Ak predpokladá, že súd uznáva právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom a teda aj na náhradu trov konania späť s právnym zastúpením avšak vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal s tým, že tieto považoval za neúčelné, poukázal naopak na prax žalobcu, ktorý hromadnými formulárovými žalobami uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané nároky a teda je logické, že voči takémuto postupu žalobcu, sa opakovane musí vedľajší účastník vyjadrovať vo forme a spôsobom determinovaným postupom žalobcu. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na čl. 47 Ústavy SR a § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle, ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods.1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Na druhej strane poukázal na § 16 ods.1 z. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v platnom znení v zmysle, ktorého sa advokát ako nesporne odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom (§ 25 ods.3 O.s.p.) resp. v pozícii účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. zástupcom, ktorého by si zvolil. V oboch spomenutých procesných situáciách by sa jednalo aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Čo sa týka právnej hodnoty vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, tak tento poukázal na skutočnosť, že má vedomosť o prípadoch, keď súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky resp. premlčanie v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opiera o premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivý procesný výsledok bude vo veci spotrebiteľov dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C- 279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. V predmetnej veci došlo ku zastaveniu konania jednoznačne v dôsledku procesnej aktivity vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska vo veci zobral svoj návrh voči žalovanému spotrebiteľovi v celom rozsahu späť. V zmysle § 146 ods.2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy. V prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bol návrh podaný dôvodne a k späťvzatiu návrhu by došlo pre správanie žalovaného. Ďalej zdôraznil, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním, teda odvolanie sa súdu na § 5b z.č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2014 v zmysle, ktorého súdy ex offa posudzujú premlčanie spotrebiteľských veciach je v danom prípade absolútne irelevantné, nakoľko súd vzhľadom na späťvzatie návrhu žalobcom vôbec nepristúpil k preskúmaniu nárokov žalobcu vo vzťahu k § 5b z.č. 250/2007 Z.z. resp. skúmaniu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a tak v časti o trovách konania mal súd aplikovať § 146 ods.2 O.s.p..

Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca v zastúpení svojho advokáta si v tomto konaní uplatnil už v samotnom žalobnom návrhu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žalobný návrh bol jedným z mnohých jeho totožných návrhov, ktoré majú formulárový charakter. Naopak právny zástupca vedľajšieho účastníka musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať, posúdiť či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel ochrany spotrebiteľa, keďže žalobný návrh bol žalobcom zobrať späť po vyjadrení vedľajšieho účastníka. Jeho podanie (vyjadrenie) nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu žalobcu. Prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14.9.2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, z ktorého citoval a ďalej poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16.6.2011 sp. zn. II. US 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia. Poukázal tiež na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo 7.7.2009 v ktorom ústavný súd uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu „účelný“ vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6Co/6/2015 - 114 z 30.11.2015, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Košice II., č.k. 29C/15/2014-98 z 19.11.2014 a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu, č. k. 9Co/94/2015 - 80 zo 14.4.2015, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením Okresného súdu Košice II., č.k. 13C/112/2014-50 zo 7.11.2014 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania, č.k. 1Co/5/2013 - 68 z 26.2.2013, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania voči nárokom žalobcu uplatneným voči žalovanému spotrebiteľovi. Totožný právny názor vyslovil KS v Košiciach v uznesení z 5.6.2014 č.k. 2Co/15/2014 a zároveň v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že účelnosť trov konania treba interpretovať v súlade s čl. 47 ods.2 Ústavy SR a § 3 ods.4 zák. č. 250/2007 Z.z., teda že do obsahu základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2Co/373/2013 z 15.5.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením Okresného súdu Košice-okolie, č.k. 8C/190/2012 - 75 z 15.5.2013 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11Co/487/2013 z 30.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením Okresného súdu Trebišov, č.k. 13C 278/2012-85 z 21.6.2013 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2Co/353/2013 zo 7.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením Okresného súdu Košice I., č.k. 24C/151/2012-83 z 27.7.2012 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. V prípade ak sa odvolací súd nestotožní s jeho právnym názorom, žiada aby v odvolacom konaní nebola žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu ich neúčelnosti spočívajúcej v tých istých okolnostiach aké vytyka žalobca vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to že po získaní vedomostí žalobcom, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel žalobca advokátovi zaplatiť, aby pre neho paušálny vzor odvolania vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania- odvolania voči rozhodnutiam ukladajúcim mu platiť trovy konania vedľajšieho účastníka bez toho, aby tu bol zrejmy aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej žalobcu zastupuje. Pozornosť odvolacieho súdu taktiež upriamil k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č.I) zo 6.12.2007, v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č.I. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje Uznesenie prvostupňového súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného za rozhodnutie, ktoré vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci a z tohto dôvodu prostredníctvom svojho právneho

zástupcu navrhujeme, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I. z 15.12.2015, č.k. 15C/256/2014 preskúmal a v zmysle § 221 O.s.p. uznesenie v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1 a 2 rade zmenil a vydal toto Uznesenie: Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1 a 2 rade trovy konania vo výške 218,93 € bez DPH na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných JUDr. Moniky Marjanovič, advokátka so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1 a 2 rade trovy odvolacieho konania v sume 18,35 € bez DPH (1 úkon zo sumy 218,93 € je tarifná hodnota 19,92 €, 1/2 z 19,92€ =9,96 €+ režijný paušál 8,39€) na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného JUDr. Moniky Marjanovič, advokátka so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

4.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6.Uznesenie, okrem výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Združením uplatnený odvolací dôvod zodpovedá § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods.1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

10. Združením uplatnený odvolací dôvod nieje daný.

11.V prejednávanej veci trovy uplatnené združením, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené.

12.Z rozhodovacej činnosti súdov, týkajúcej sa priznávania trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi je zřejmý právny názor, že trovy vynaložené združením, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že združenie - vzhľadom na svoj cieľ - bolo vytvorené na ochranu spotrebiteľa, sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotné združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa. Združenie má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu

pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup združení do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ zdrużenia, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesionálna organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako združenie, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

13.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté, že stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná lebo im žiadne nevznikli a združenie nebolo v odvolacom konaní úspešné.

17.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.